

РЕШЕНИЕ

№ 2010

гр. София, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10769** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК.

Образувано е по жалба на С. Н. Д. от [населено място], чрез адв. А. Г. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1204-000346 по чл.171, т.1,б. „б“ от ЗДвП от 16.09.2022г., издадена от И. П. Г.-началник група в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- С., с която спрямо жалбоподателя е приложена административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. Заповедта се оспорва с доводи за незаконосъобразност - постановена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че жалбоподателят не е отказвал да изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор, тъй като такова не му е давано от служителите на Пътна полиция, като е отказал да бъде проверен единствено с техническо средство „алко тест дрегер“. Излагат се съображения, че липсата на дадена и указана възможност за упражняване на предвиденото от законодателя право на избор на метода, по който да бъде изследван, се равнява на липса на отказ, респективно липса на състав на нарушението по чл.171, ал.1, б. „б“ от ЗДвП. Жалбоподателят посочва, че след приключване на проверката, в хода на която му е връчен талон за медицинско изследване, с който му е указано да се яви във ФСМП Б. до 120 минути от връчването на талона, се е явил във ФСМП - [населено място], за да даде биологични проби за химическо изследване м 23.45 часа на 15.09.2022г., но му е отказано да му бъде взета кръвна проба с аргумента, че не

представял холограмни стикери и е изтекло определеното време. Коментира подробно формулировката на вмененото му нарушение на Закона за движението по пътищата в съставения му Акт за установяване на административно нарушение и твърди, че фактическото описание на нарушението не съответства на правната квалификация по чл.174 ал.3 пр.1 от ЗДвП. Сочил, че отказът да му бъде взета кръвна проба за изследване на съдържанието на алкохол в кръвта му също е незаконосъобразен, като такъв отказ може да се осъществи единствено в хипотезата на чл.12 ал.3 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, а разпоредбата на чл.15 ал.5 от същата наредба е неприложима в настоящия случай, тъй като се отнася за невъзможност да се вземе кръвна проба в срока, определен в талона за медицинско изследване по обективни причини, като преценката за наличието им е на административния орган, а не на лекаря от здравното заведение. Моли за отмяна на заповедта за прилагане на ПАМ.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от пълномощник - адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да се уважи по развитите в нея съображения.

Ответникът - началник на група към ОД на МВР - С., сектор „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява. В придружителното писмо за изпращане на административната преписка в съда прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С оглед разпределението на доказателствената тежест, в писмо, постъпило по делото на 16.02.2023г. формулира искане за допускане до разпит на двама свидетели, уважено от съда.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 15.09.2022г. от Б. А. П. - мл. автоконтрольор при ОД на МВР - С., с-р „Пътна полиция“ е съставен акт за административно нарушение (АУАН) № 594287 срещу жалбоподателя С. Д., за това, че на 15.09.2022г. в 20:54 часа, в община Б., на път към С.- С. регион - Л./Шумен - В., на АМ „Х.“, в района на 45 км., в посока на движение [населено място] управлявал лек автомобил БМВ 320Д с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. С. Д., като отказва да бъде изпробван за алкохол с техническо средство „алко тест дрегер 7510“ с фабр.номер 0052. Съобразно отразеното в АУАН, водачът лъхал на алкохол и му бил връчен талон за медицинско изследване с номер и 7 броя стикери към него. Съобразно посоченото в АУАН с тези си действия водача на ватомобила е нарушил чл.174 ал.3 пр.1 от ЗДвП, доколкото отказал извършване на проверка за употреба на лакохол с техническо средство и не изпълнил предписание за зиследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на употребата на алкохол в кръвтта му.

Въз основа на АУАН е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.1,б. „б“ от ЗДвП, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, за извършено нарушение на чл.174 ал.3 предл.1 от ЗДвП.

От съдържанието на докладна записка от 15.09.2022г. от Б. А. П. - мл. автоконтрольор при ОД на МВР- С., с-р „Пътна полиция“, се установява, че за времето от 19:00 часа до 07:00 часа на 16.09.2022г. бил назначен като автопатрул по АМ „Х.“, съвместно с мл. автоконтрольор В.В., като около 20:00 часа получили сигнал от ОДЧ (023) за движение на лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] по АМ „Х.“, който се движил бавно и криволично, като навлизал в лява и дясна лента. След около 10 минути бил подаден отново същият сигнал. Полицейските служители установили този автомобил движещ се по АМ Х. в района на 44 км., като независимо от подадения светлинен сигнал на полицейския автомобил водача продължил движението си с автомобила и спрял в района на пътен възел Б.. При извършената му проверка водачът на автомобила - жалбоподателя Д., категорично отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство „алко тест дрегер 7510“ с фабр.номер 0052 и му бил съставен АУАН №594287 по чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП, както и му бил издаден Талон за медицинско изследване № 109077 и дадени 7 броя холограмни стикери. Сочил се също, че отказал да разпише АУАН и разписал талона за медицинско изследване. Отражено е, че водачът бил сам в автомобила. Полицейските служители останали на място при водача, до пристигането на правоспособно лице - негов брат, който да управлява автомобила.

По искане на жалбоподателя съдът допусна събирането на гласни доказателства, като извърши разпит в качеството на свидетел на К. Н. Д. - брат на жалбоподателя. От показанията на свидетеля се установява, че средата на месец септември бил в дома си в [населено място], когато полицейски служител му се обадил по телефона, за да прибере брат си - жалбоподателя, който е спрял за проверка в района на [населено място].. Когато пристигнал на указаното място, полицейските служители, които били там, му обяснили, че трябва да отидат в болницата в Б. да се дадат изследвания. Свидетелят и брат му отишли до болницата в [населено място] с автомобила на свидетеля. Свидетелят изчакал брат си отвън, който, след като излязъл от болницата, му казал, че трябвало да се върнат пак на мястото, където бил спрял за проверка, за да търсят стикери. След като се върнали обратно до автомобила на жалбоподателя и не намерили стикерите в автомобила и около него, се върнали отново в болницата, където жалбоподателят не дал кръвна проба, като обяснил на свидетеля, че е изтекло времето за даване на кръвна проба. В присъствието на свидетеля Д. не са връчвани документи на жалбоподателя от полицейските служители, извършили проверката. Свидетелят посочва и мястото, на което бил спрял брат му за проверка - след отбивката за [населено място] от магистрала Х., на уширение на пътя за [населено място].

По искане на ответника съдът допусна до разпит в качеството на свидетели Б. П. и В. В. – автоконтрольори към ОД на МВР - С.. От показанията на свидетеля В. се установява, че бил на работа с колегата си проданов по АМ Х., когато получили сигнал от дежурната част, че лек автомобил БМВ, V серия, сив на цвят, се движи от [населено място] в посока Б. като лакатуши по пътното платно и не пуска останалите участници зад него. Полицейските служители били в района на бензиностанция Авиа, но при посока на движение С. – В. и когато се появил посочения втомобил, след него имало доста леки автомобили, които не смеели да го изпреварват, защото се движел бавно и лакатушел от ляво, в дясно платно. Подаден бил светлинен сигнал и звуков сигнал, същият не спрял на място и продължил да в посока Б. и на завоя за [населено място] завил надясно, където отново след звуков

и светлинен сигнал на поблицейския автомобил бил спрян за проверка и установена самоличността на водача - жалбоподателя Д..Същият лъхал на алкохол, бил в явно нетрезво състояние, отказал да бъде изпробван за алкохол, с техническо средство – дрегер тест, 7510, след което му издали талон за медицинско изследване със 7 бр. стикери. Съставен бил и акт за установяване на административно нарушение, който жалбоподателят отказал да подпише.

От показанията на св.П. се установява, че в началото на смяната им получили сигнал от оперативния дежурен на ОД на МВР, че автомобил БМВ се движи като криволичи по платното на магистралата, в посока от С. към В.. Забелязали автомобила, в района на 45 км. на АМ Х., близо до отбивката за Б.. Автомобилът спрял след светлинен и звуков сигнал, след като се отклонил на пътния възел за Б.. Свидетелят описва, че водача на автомобила залитал, падал, лягал на капаците на автомобила, не говорил ясно, а на седалката до него в автомобила имало бутилка с алкохол. Отказал проверка с техническо средство Дрегер. Издаден му бил му талон за медицинско изследване, който той подписал, уведомили дежурния, дошъл брат на водача, който и останал при него. Свидетелят сочи, че стикерите към талона за медицинско изследване предали лично на водача на автомобила. На свидетелят бе предявен Талон за изследване № 109077 в средна лява част на който има ръкописно изписване: „Предадени 7 бр. холограмни стикери“, за който свидетелят заяви, че е попълнен и подписан от него. Жалбоподателят се явил в ФСМП Б. на 15.09.2022г. след изтеклото време, определено в талон за изследване, поради което, видно от Ф. за спешна медицинска помощ амб.№ 5352 (л.14) не е взета кръв за изследване. Във фиша е посочено, че водача не представя "холограмите".

По делото са приети доказателства, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл.149, ал.1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма, от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.171, ал.1от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: по т.1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и

химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установени с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор и/или химико-токсикологично лабораторно изследване- до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В оспорената заповед за прилагане на ПАМ са посочени фактическите основания за издаването ѝ, включително дата и място на извършване на нарушението, конкретното поведение на жалбоподателя и отказът му да му бъде извършена проверка за установяване на употреба на алкохол с техническо средство. Във връзка с доводите на жалбоподателя за неточно посочено място на извършване на нарушението съдът не констатира противоречие в доказателствата и в оспорената заповед относно мястото на извършване на нарушението, доколкото се установи безспорно, че то е на автомагистрала Х., в района на 45 км., с посока на движение от [населено място] за [населено място] и доказателствата сочат, че именно там е установен жалбоподателя да управлява автомобил, като след спирането му за проверка от полицейските служители е отказал да му бъде извършено изследване с техническо средство.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че не е налице отказ на жалбоподателя да изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор, тъй като такова не му било давано от служителите на Пътна полиция. Съдът намира и за неоснователни твърденията в жалбата за задължение на полицейските служители, осъществяващи контрол за безопасността на движението по пътищата, да указват възможност на водача за избор на метода, по който да бъде изследван, при неизпълнението на което няма състав на нарушението по чл.171, ал.1, б. „б“ от ЗДвП. В настоящия случай безспорно е установен отказ на водача на автомобила да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, при което на същият е връчен талон за медицинско изследване, в хипотезата на чл.3а т.1 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. При връчването на талона, съставен в три екземпляра, съгласно изискванията на посочената Наредба № 1/19.07.2017г., върху втория екземпляр от талона, който следва акта за установяване на административно нарушение, е залепен един от стикерите, съгласно чл.6 ал.1 от Наредбата, видно и от талона, приет като доказателство, съдържащ се в административната преписка (л.20 от делото). В талона за изследване, който се връчва на водача, не се залепя стикер, а същите се прилагат към него и се предоставят на водача. Изпълнението на последното задължение съдът приема за безспорно установено, както от свидетелските показания на св.В. и св.П., така и от отбелязването на предаването на стикарите върху приетия като доказателство първи екземпляр на талон за изследване, който е връчен на жалбоподателя (л.58).

Съгласно чл.6, ал.1 от Наредба №1 от 19 юли 2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, талонът по чл. 3, ал. 2 се попълва в три екземпляра, като първият се предоставя на водача или се изпраща до лечебното заведение, в което е настанен, вторият се прилага към акта, съответно протокола, а третият остава за отчет. Единият

от стикерите по чл. 3, ал. 3 се залепва на екземпляра от талона за изследване, предназначен за акта, а останалите се прилагат към екземпляра от талона за изследване, който се предоставя на водача. От посочената разпоредба е видно, че няма законоустановено задължение за залепяне на стикери върху талона за изследване, предоставян на водача.

Съдът приема, че при надлежното връчване на талона за изследване, ведно със 7 броя стикери, наличието на срок от 120 минути за придвижването на водача от мястото на което бил спрян за проверка до [населено място], е достатъчно време за свободното му придвижване до мястото за вземане на кръвна проба, като невземането ѝ, не се дължи на обективни причини, а на поведението на жалбоподателя - непредставянето на холограмните стикери и явяването му в здравното заведение след определения в талона срок от 120 минути. По делото не са установени обстоятелства, които да са препятствали жалбоподателя да се яви в медицинското заведение в указания му с талона за изследване срок.

Предвид изложеното, съдът приема за доказани основанията за прилагане на принудителната административна мярка с оспорената заповед, която е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София- град, трето отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на С. Н. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1204-000346 по чл.171, т.1,б. „б“ от ЗДвП от 16.09.2022г., издадена от И. П. Г.- началник група в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- С., с която спрямо жалбоподателя е приложена административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: